

mindre stærkt befolkede Egne kan man foreløbig klare sig med en Rutebil — det er udenfor enhver Tvivl. Jeg tror derfor ogsaa, det er rigtigt, at man har taget dem med i Lovforslaget, og navnlig, at der er givet Ministeren Bemyndigelse til at udarbejde Reglementer for disse Automobiler. Der er fra Folketingsudvalgets Side givet et Udkast til et saadant Reglement. Om det i det væsentlige har truffet det rette, tør jeg ikke afgøre, men det, som jeg synes, det mest kommer an paa ved Ruteautomobilerne, er, at det er gode, solide og stærke Vogne, der køres. Der er forskellige Fabrikata — jeg skal ikke nævne nogen af dem —, som foretrakkes i særlig Grad, og Prisbilligheden kan ikke altid følge med Soliditeten. Og naar man tager stærkest Hensyn til Prisbilligheden, kan det undertiden ske, at man til Rutebil faar en Vogn, der hvert Øjeblik kan komme til at ligge midt ude paa Landevejen for at blive repareret, og det er jo ikke saa godt. Der maa være visse Garantier i saa Henseende, man maa sikre sig, at et Automobil, der skal bruges til Rutebil, er stærkt og solidt. Det andet Hensyn, der maa tages, gælder dem, der skal køre Vognene. Jeg ser, det i Lovforslaget er slaaet fast, at Chaufføren skal være mindst 21 Aar. En Mand paa 21 Aar har ganske vist en vis Modenhed, men han er endnu ikke helt afgøret, det er han ikke, og jeg er ikke saa sikker paa, at 21 Aars Alderen, naar man skal fastsætte en Grænse, er høj nok, men det vil jeg se bort fra. Det er naturligvis ikke det afgørende heller, det afgørende er, at Manden er solid. Og han skal have kørt med Automobil et Aar forud. Alt dette skulde i nogen Grad betrygge imod, at vi faar helt tilfældige Folk til at køre disse Rutebiler, af hvilke Menneskers Liv og Lemmer er afhængige i højere Grad end ved de private Biler, hvor det nærmest er deres egen private Fornøjelse, om de vil køre i Grøften eller ej.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds foreslog Udvalg, og det vil jeg naturligvis ikke modsætte mig; men hvis det er det ærede Medlems Hensigt i Udvalget at søge at fremkalde Forringelser af Færdselssikkerheden ved Afslappelse af de foreslaaede Bestemmelser, vil han ikke finde mig blandt sine Tilhængere. Jeg haaber ogsaa, at det

kun bliver en kortvarig Udvalgsbehandling, og at det ærede Medlems Ønske om Udvalg mere bundet i at se, om han muligvis kan faa gennemført Forandringer, men at han resigneret vil trække sig tilbage, naar han ser, det ikke er muligt. Jeg vil haabe, det ikke er muligt.

Laursen: Jeg er enig med saavel den højtærede Minister som de ærede foregaaende Talere i, at en Lov af denne Art er paakrævet, saadan som Trafikken er tiltaget, navnlig den hurtige Trafik. Da baade den højtærede Minister og det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) har gaaet Lovforslaget meget omstændelig igennem, skal jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger om enkelte Paragraffer. Jeg vil i al Almindelighed udtale, at Lovforslaget efter min og mit Partis Mening i det væsentlige er tilfredsstillende. Jeg havde en Tid tænkt mig, at det kunde gaa gennem Tinget uden Udvalg. Naar Udvalg imidlertid foreslaas fra anden Side, vil jeg naturligvis ikke modsætte mig det, men kun udtale Haabet om, at Udvalgsbehandlingen ikke vil betyde gennemgribende Ændringer. Jeg kan ganske slutte mig til den ærede foregaaende Taler, naar han udtalte, at han haabede, at man ikke vilde forringe Færdselssikkerheden. Det vil jeg ogsaa nødig gaa med til.

Lovforslagets § 6 omhandler den saakaldte Højre-Forkørselsret. Der er maaske en Del, der ikke ved, hvad det betyder, men det staar dog i tredje Stykke i § 6 saa tydeligt, at man maa synes, det kan forstaas: Altsaa den, der kommer fra et andet Køretøjs højre Side, har Forkørselsret. Denne Bestemmelse er i alt Fald indgaaet i Motorfolks Bevidsthed, og den praktiseres faktisk talt alle Vegne i Byerne. Derimod er den vel nok ikke praktiseret overalt ude paa Landet. Jeg er heller ikke nogen ubetinget Tilhænger af, at Højre-Forkørselsret absolut gennemføres, naar det drejer sig om Kørsel paa Landet, hvor der er saa mange Slags Veje, Hovedveje, Biveje og Markveje. Det forekommer mig, at det vil være naturligt og rimeligt, at der paa Hovedvejene gælder Forkørselsret. Men det lader sig vel ikke gøre at faa en Ændring paa dette Punkt. Det kunde da ogsaa muligvis tilfredsstille mig og andre, som er af samme Mening,